

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

Ραδιοφωνικός Σταθμός «Πειραϊκή Ἐκκλησία»

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς κ. Καλλίνικος, –ἀναφερόμενος στὸν σχεδιαζόμενο ἀποκλεισμό τοῦ ὑπὸ τὸν τίτλο «Πειραϊκή Ἐκκλησία» θαυμασίου Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Πειραιῶς ἐκ τῆς διαδικασίας χορηγήσεως ἀδείας λειτουργίας–, προέβη στὴν ἐξῆς καταγγελία: «Παρὰ πᾶσαν ἔννοιαν δικαίου ὁ Ραδιοφωνικός Σταθμός τῆς Πειραϊκῆς Ἐκκλησίας συνεχῶς ὑποβαθμίζεται καὶ ἀδικεῖται στὴ διαδικασία χορηγήσεως ραδιοφωνικῶν ἀδειῶν. Ἐνῶ ἔχει πληρότητα ὁ φάκελλος καὶ ἐνῶ ὁμολογεῖται ὑπὸ πάντων ἡ ὑψηλὴ ποιοτικὴ στάθμη τῆς «Πειραϊκῆς Ἐκκλησίας», παρὰ ταῦτα –σύμφωνα μὲ ἐξακριβωμένες πληροφορίες– συνεχῶς βρίσκεται κάποια πρόφασις ὑποσκελισμοῦ τῆς ἀπὸ τὴ διαδικασία χορηγήσεως ἀδειῶν».

Στὴ συνέχεια καὶ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος δι' ἐπιστολῆς του πρὸς τὸν Ὑπουργὸ Τύπου καταγγέλλει τὰ εἰς βάρος τῆς «Πειραϊκῆς Ἐκκλησίας» τεκταινόμενα καὶ τονίζει τὴν ἀνάγκη τῆς δι' αὐστηρῶν ἀξιολογικῶν κριτηρίων δικαιώσεως τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Πειραιῶς, ὁ ὁποῖος διακρίνεται γιὰ τὴν πολυετῆ ἱστορία του, γιὰ τὰ ἐκλεκτὰ προγράμματά του, γιὰ τὸ πλῆθος τῶν διακεκριμένων καὶ ἀνιδιοτελῶν συνεργατῶν του καὶ γιὰ τὴ μεγάλη ἀκροαματικότητά του.

Φροντὶς γιὰ τοὺς φυλακισμένους

Τὶς τελευταῖες ἑβδομάδες τὰ ΜΜΕ κατέστησαν φανερὴ ἀφ' ἐνός τὴν οἰκτρὴν κατάστασι τῶν φυλακῶν, μέσα στὶς ὁποῖες ἔγιναν καὶ δολοφονίες ὡς ξεκαθαρίσματα λογαριασμῶν ἀνθρώπων τοῦ ὑποκόσμου καὶ τῆς μαφίας τῶν φυλακῶν, καὶ ἀφ' ἑτέρου προεβλήθησαν παραδείγματα λαμπρῶν κληρικῶν (λ.χ. τοῦ βραβευθέντος ἀπὸ τὴν Ἀκαδημία πατρὸς Γερβασίου), ἡ καὶ ἐνοριακῶν κέντρων (λ.χ. τῶν Ἱ.

Ναῶν Ἁγίου Σπυρίδωνος καὶ Εὐαγγελιστρίας Πειραιῶς), ποὺ ἀναπτύσσουν πολὺπτυχὴ ποιμαντικὴ μέριμνα φυλακισμένων καὶ ἀποφυλακισθέντων. Χαρακτηριστικὲς εἶναι καὶ οἱ ἐπισκέψεις τοῦ Μακ. Προκαθημένου στοὺς φυλακισμένους, ὡς καὶ παρόμοιες ἀξιολογεῖς ἐκδηλώσεις σὲ ἄλλες Ἱ. Μητροπόλεις.

Ἡ Πρόνοια Φυλακῶν πρέπει νὰ ὀργανωθῆ συστηματικώτερα μὲ συνεργασία Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας, γιὰ ν' ἀναβιώσῃ παλαιὰ παράδοσις. Χαρακτηριστικὸ εἶναι τὸ παράδειγμα τῶν Βυζαντινῶν χρόνων. Τότε ἡ Πολιτεία ἀνεγνώριζε στὴν Ἐκκλησία τὸ δικαίωμα νὰ ἀσκή ἐποπτεία στὶς φυλακές, νὰ ἐλέγχει τὸ ἔργο τῶν φρουρῶν τῶν φυλακῶν καὶ νὰ ἐξασφαλίζῃ τὴν χριστιανικὴ καὶ ἀνθρωπιστικὴ συμπεριφορὰ πρὸς τοὺς φυλακισμένους. Ὁ αὐτοκράτωρ Ἰουστινιανὸς τὸ 529 ἐξέδωσε εἰδικὸ νόμο, συμφώνως πρὸς τὸν ὁποῖο οἱ ἐπίσκοποι κάθε Τετάρτη καὶ Παρασκευὴ ἔπρεπε νὰ ἐπισκέπτονται τοὺς φυλακισμένους, νὰ πληροφοροῦνται ἀπὸ αὐτοὺς τὰ αἷτια τῆς φυλακίσεώς τους, νὰ τοὺς συμβουλεύουν, νὰ ὑπενθυμίζουν στὶς δικαστικὲς ἀρχές καὶ στοὺς φρουροὺς τὰ χριστιανικὰ τους καθήκοντα καὶ ν' ἀναφέρουν στὸν αὐτοκράτορα τοὺς ὑπαλλήλους, ποὺ ἀδιαφοροῦσαν γιὰ τὴν ζωὴ τῶν φυλακισμένων.

Ἀναμφιβόλως ἡ συνεργασία Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας σὲ σημερινὰ διαφοροτικὰ μορφολογικὰ πλαίσια, ἀλλὰ μὲ τὸ ἴδιο χριστιανικὸ ἀνθρωπιστικὸ πνεῦμα, θὰ ἀπέδιδε καρπούς.

Ἔργο ἀγάπης, πίστεως καὶ ὑπομονῆς

Τὰ ὑπὸ τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν ἰδρούμενα ἐνοριακὰ κέντρα Συμβουλευτικῆς Ἱατρικῆς καὶ Περιθάλψεως δίδουν ἀφορμὴ στὸ νὰ προβληθῇ ἡ ἀξία τῆς ἀναπτύξεως τῆς ἀξιοπρεποῦς Ἱατρικῆς καὶ νοσηλευτικῆς φροντίδος.

Ὅπως τονίζει ἡ Καθηγήτρια τῆς Νοσηλευτικῆς Δρ κ. Ἀφροδίτη Ραγιᾶ σὲ ἄρθρο τῆς στὸ ὑπὸ τὸν

τίτλο «Νοσηλευτική» Περιοδικό τοῦ Ἐθνικοῦ Συνδέσμου Διπλωματούχων Νοσηλευτῶν Ἑλλάδος, «ἡ Νοσηλευτική εἶναι ἔργο ἀγάπης, πίστεως καὶ ὑπομονῆς. Βασίζεται σὲ πνευματικὰ θεμέλια καὶ ἐμπνέεται ἀπὸ χριστιανικὰ ιδεώδη. Εἶναι ἡ ἐπιστήμη τῆς ἀγάπης. Συγγενεῖται μὲ τὸ ἔργο τῆς μητέρας ἢ τοῦ πατέρα καὶ τὴν πράξη τοῦ “Καλοῦ Σαμαρείτη”. Εἶναι παρουσία ἐφαρμοσμένης ἀγάπης, ἀναφερόμενη πρὸς τὸν Χριστό, ὁ ὁποῖος εἶπε «ἠσθένησα καὶ ἐπεσκέψασθέ με» (Ματθ. κε' 36). Προσφέρει διακονία, ἄνεση, συμπαράσταση, ἄμεση βοήθεια, ἀνακούφιση, παρηγοριά, προστασία, ἀναστήλωση ψυχικὴ καὶ διαπαιδαγώγηση σὲ θέματα υγείας. Ἡ Νοσηλευτικὴ εἶναι ἐπιστήμη καὶ τέχνη, θεωρία καὶ πράξη. Γι' αὐτὸ ἡ εὐδόκιμη ἄσκησή της ἀπαιτεῖ ἀπὸ τὸν νοσηλευτὴ καὶ τὴν νοσηλεύτρια τὸν συνδυασμὸ ἐπιστημονικῶν γνώσεων, τεχνικῶν δεξιοτήτων καὶ καλλιεργημένης προσωπικότητας μὲ ζήλο, φωτισμένη συνείδηση καὶ ἠρωισμό...».

Ἡ πίστις στὸν Θεὸ

Ὁ διακεκριμένος Ἀκαδημαϊκὸς κ. Κωνσταντῖνος Τούντας σὲ ἐπιφυλλίδα του στὴν ἐφημερίδα «Ἐστία» ἀσχολήθηκε προσφάτως μὲ τὸ θέμα: «Ὁ Θεός, ὁ ἄνθρωπος καὶ ἡ βιονική». Ἀναφερόμενος, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, στὴν ἀξία τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐλπίδος, τονίζει: «Αὐτὲς... βοηθοῦν καὶ βιολογικὰ τὸν ἄνθρωπο. Καὶ πάνω στὴ βοήθεια αὐτὴ μπορῶ νὰ σᾶς μιλήσω καὶ ἀπὸ προσωπικὴ μου πείρα. Οἱ ἄρρωστοι, πού διαθέτουν πίστι, ἀντιμετωπίζουν πιὸ ἀποτελεσματικὰ τὶς βαρεῖες ἐγχειρήσεις».

Ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἐπιφυλλίς τονίζει ἐπὶ πλέον: «Ὅτι παραδεχόμεθα τὴν ὑπαρξὴ ἑνὸς ὑπέριστατου ὄντος πού δημιούργησε καὶ πού πυροδότησε αὐτὸ τὸ περίφημο “κοσμικὸ αὐγὸ” γιὰ νὰ δημιουργηθεῖ τὸ τεράστιο αὐτὸ σύμπαν μὲ τὴν ποικιλία καὶ τὴν πολυμορφία, τόσο στὸ μακρόκοσμο ὅσο καὶ στὸν μικρόκοσμο. Καὶ ὅτι ὁ ἄνθρωπος πού στὸν πλανήτη μας ἔχει ἱστορία μόνο μερικῶν χιλιάδων ἐτῶν θὰ πρέπει νὰ ἀποτελεῖ, ὡς τὸ ὑπέριστατο ὄν τοῦ Θεοῦ, τὸ μέλημα ὄλων τῶν κοινωνιῶν. Τελιώνω, ἀναφέροντας τὰ λόγια τοῦ μεγάλου σύγχρονου φιλοσόφου

καὶ ἀκαδημαϊκοῦ, τοῦ Γάλλου Jean Guilton ἀπὸ τὸ βιβλίον του “Dieu et la Science” (Θεὸς καὶ Ἐπιστήμη). “Ἡ λίγη ἐπιστημονικότης σὲ ἀπομακρύνει ἀπὸ τὸν Θεό, ἐνῶ ἡ πολλὴ σὲ ὀδηγεῖ σὲ αὐτόν”. “Un peu de science éloigne de Dieu, mais beaucoup y ramène”».

«Βυζάντιο – Τὸ φῶς ἐξ Ἀνατολῶν»

Στὴ Δύση πληθύνονται ὀλοὲν καὶ περισσότερον οἱ ἐκδηλώσεις νοσταλγίας τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδοξίας. Οἱ ἐκδόσεις βιβλίων, οἱ διοργανώσεις Ἐκθέσεων καὶ οἱ σχετικὲς μουσικὲς ἐκδηλώσεις πρὸς προβολὴν τῆς ὀρθοδόξου πνευματικότητος, τοῦ λατρευτικοῦ πλούτου τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῶν καλλιτεχνικῶν θησαυρῶν καὶ ἰδίως τῶν ἱερῶν εἰκόνων τῆς εἶναι ἀλλεπάλληλες καὶ συχνῆς εἰς διάφορα μέρη τῆς Δύσεως.

Χαρακτηριστικὴ ἐπὶ τοῦ προκειμένου εἶναι ἡ κατὰ τὶς ἡμέρες αὐτὲς λειτουργία ἐντὸς τοῦ ἐπισκοπικοῦ μουσείου τῆς γερμανικῆς πόλεως Paderborn Ἐκθέσεως ὑπὸ τὸν τίτλο «Βυζάντιο – Τὸ φῶς ἐξ Ἀνατολῶν» (Byzanz – Das Licht aus dem Osten). Ἡ Ἐκθεσις αὐτὴ, πού προβάλλει πτυχεῖς ἀπὸ τὸ μεγαλεῖο τοῦ Ὁρθοδόξου Βυζαντινοῦ πολιτισμοῦ, ἄνοιξε τὶς πύλες τῆς ἀρχῆς Δεκεμβρίου 2001 γιὰ νὰ τὶς κλείσῃ τὴν 31η Μαρτίου. Ἀλλὰ εἶναι τόσο ἐντυπωσιακὴ ἡ προσέλευσις δεκάδων χιλιάδων θεατῶν, οἱ ὁποῖοι προσέρχονται γιὰ νὰ θαυμάσουν τὰ ἐκθέματα, ὥστε ἀπεφασίσθη ἡ παράτασις τῆς Ἐκθέσεως τουλάχιστον μέχρι τῆς 28ης Ἀπριλίου.

«Ὁ Ὁρθόδοξος Κληρὸς στὸν Ἀγὼνα γιὰ τὴν ἐλευθερία τῆς Μακεδονίας»

Ὁ ἑορτασμὸς τῆς Ἐθνικῆς ἑορτῆς κατὰ τὸν μῆνα Μάρτιο, πού μᾶς ὑπενθυμίζει τὴ συμβολὴ τῆς Ἐκκλησίας στοὺς ἀπελευθερωτικοὺς ἀγῶνες τοῦ Ἐθνους, καθιστᾷ ἐπὶκαιρο τὸ βιβλίον τοῦ Αἰδεσιμολογιστῆ Πρωτοπρεσβυτέρου καὶ τ. Λυκειάρχου πατρὸς Εὐαγγέλου Σκορδᾶ, τὸ ὁποῖο ἔχει τὸν τίτλο «Ὁ Ὁρθόδοξος Κληρὸς στὸν Ἀγὼνα γιὰ τὴν ἐλευθερία τῆς Μακεδονίας» (Ἀθήναι 2001, σσ. 270).

Ὁ πατὴρ Εὐάγγελος μὲ δαψιλῆ χρῆσι πλήθους

Πηγῶν καὶ Βοηθημάτων, με διερεῦνῃσι Ἄρχείων, με εὐσυνειδήτη κριτικῇ ἀξιολόγησι προσώπων, πραγμάτων καὶ γεγονότων καὶ με προφανῇ προσωπικῇ βιοματικῇ συμμετοχῇ σὰ ἐξιστορούμενα ὑπ' αὐτοῦ παρουσιάζει κατὰ ἐπιστημονικὸ ἱστορικογενετικὸ καὶ συγχρόνως ἐκλαϊκευτικὸ τρόπο τὴν ἱστορικὴν διαδρομὴν τῆς Μακεδονίας σὲ συνάρτησι με τὴν πολύπτυχην προσφορὰ τῆς Ἐκκλησίας πρὸς ὀλοκληρὸ τὸ Γένος καὶ ἰδίως γιὰ τὴν ἐλευθερία τῆς Μακεδονίας.

Ὡς τονίζει στὸν προλογικὸ χαιρετισμὸ του ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑστίας Ν. Σμύρνης κ. Αὐγουστίνος Καμπᾶς, «τὸ βιβλίον αὐτὸ τοῦ Αἰδεσιμολογιωτάτου πατρὸς Εὐαγγέλου Σκορδᾶ εἶναι προῖον τῆς καταξιωμένης καὶ γνωστῆς εὐρυμαθείας, διανοήσεώς του καὶ τῆς ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν εὐσυνειδήτου καὶ ἐνσυνειδήτου ἐπαγγελματικῆς προσφορᾶς του στὸν τομέα τῆς Παιδείας ὡς Ἐκπαιδευτικοῦ, παράλληλα με τὴ φωτισμένη ἱερατικῇ του ιδιότητα».

Νεομάρτυρες Κληρικοί τῆς Μακεδονίας

Στὴ συνέχεια πρέπει νὰ ἐπισημάνωμε ὅτι ὁ πατὴρ Εὐάγγελος Σκορδᾶς με τὸ ἐξαιρετὸ αὐτὸ βιβλίον του, –πού προσετέθη εἰς πλῆθος ἐκλεκτῶν μελετῶν καὶ δημοσιευμάτων του–, καθιστᾷ φανερόν ὅτι «τὰ ἱστορικά πράγματα καταδεικνύουν ὅτι ἡ Ἐκκλησία με τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο, ὡς κορυφὴ τῆς Ὁρθοδοξίας, διὰ μέσου ἐμπνευσμένων Ἀρχιερέων καὶ Ἱερέων κράτησε τὴ δάδα τῆς πίστεως καὶ τὴν ἐθνικὴ συνείδηση τῶν Πατέρων μας ἄσβεστη. Πάνω στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία στηρίχθηκε τὸ ματωμένο Ἔθνος μας. Αὐτὴ ἡ Ἐκκλησία ὑπῆρξε ἡ μεγάλη πνευματικὴ καὶ ἠθικὴ δύναμις τοῦ ἀγωνιζομένου ἐλληνικοῦ λαοῦ κατὰ τὴ σκοτεινὴν περίοδο τῆς δουλείας καὶ τοὺς σκληροὺς ἐθνοφυλετικὸς ἀνταγωνισμοὺς τῶν Βαλκανίων λαῶν, κυρίως τῶν Βουλγάρων. Κατὰ τὴν περίοδο τῆς Τουρκοκρατίας, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν περίοδο τῆς γερμανικῆς Κατοχῆς... τὰ θύματα τοῦ Κλήρου ὑπῆρξαν ἀμέτρητα» (σ. 209).

Ἡ ἀκαδημαϊκῶν προδιαγραφῶν μελέτη τοῦ πατρὸς Εὐαγγέλου Σκορδᾶ ὁδηγεῖ στὸ νὰ θαυμάσωμε «κατὰ τὴν ἐκτύλιξη τῶν ἱστορικῶν γεγονότων τὸ

θάρος καὶ τὴν ὑπομονὴ τῶν ταπεινῶν ἱερέων, πού με πίστη καὶ φιλοπατρία ἀγωνίσθηκαν με ἐπιμελῆ ποιμαντικῇ φροντίδα γιὰ τὴν ἀνακούφιση τοῦ δεινοπαθοῦντος ποιμνίου τους. Ἀπέβησαν οἱ Νεομάρτυρες γιὰ τὴ σωτηρία τῆς ἐλληνικῆς Μακεδονίας. Ἡ αἱματηρὴ θυσία ἑκατοντάδων Ἑλλήνων Κληρικῶν μαζί με τοὺς λαϊκοὺς ἀγωνιστὲς Μακεδονομάχους προστάτευσεν τοὺς ἐθνικοὺς μας θησαυροὺς καὶ τὰ ἐθνικά μας συμφέροντα. Σώθηκε ἡ Μακεδονία τουλάχιστον κατὰ τὸ μεγαλύτερο μέρος της» (σσ. 209-210).

Τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος βιβλίον καθίσταται ἐποπτικώτερον με πλῆθος φωτογραφιῶν καὶ λεπτομερῆ Κατάλογο Μακεδονομάχων Κληρικῶν.

Λογία Μικρασιάτισσα

Στὰ παρατεθέντα στὶς δύο προηγούμενες παρατηρήσεις πρέπει νὰ προσθέσωμε ὅτι τὸ βιβλίον τοῦ π. Εὐαγγέλου Σκορδᾶ εἶναι ἔκδοσις τῆς ἀκτινοβόλου Ἑστίας Ν. Σμύρνης, ἡ ὁποία ἔκδοσις ἐγίνε με δαπάνες τοῦ «Ἐπάθλου Ἰσαβέλλας Μαλόβρουβα».

Σὲ ἓνα ἔτος, πρὸς τὸ τέλος τοῦ ὁποίου θὰ κλαύσωμε γιὰ τὴ συμπλήρωσι 80 ἐτῶν ἀπὸ τὴ Μικρασιατικὴ καταστροφή, ἐπιβάλλεται νὰ ἐξάρωμε τὸ γεγονός ὅτι ἡ μικρασιατικὴ καταγωγὴ κ. Ἰσαβέλλα Μαλόβρουβα με τὸ ὄλο ἔργο της στὴν περιοχὴ τῆς Νέας Σμύρνης καὶ εὐρύτερα στὸν ἐλληνικὸν χῶρον συνετέλεσε στὴ διατήρησι τῆς μνήμης γιὰ τὸν ὄλο πολιτισμὸ τοῦ Μικρασιατικοῦ Ἑλληνισμοῦ. Δικαίως ἀναφέρεται σὲ λεξικά, ἀνθολογίες καὶ στὸ *Dizionario dei pittori e incisori* ὡς συγγραφεὺς ἔργων ἱστορικοῦ καὶ λαογραφικοῦ περιεχομένου, πολλὰ τῶν ὁποίων ἔχουν μεταφρασθῆ στὰ Γαλλικά, Ἀγγλικά, Ἰταλικά καὶ Ἰσπανικά. Ἐκ τῶν βιβλίων της ἰδιαιτέρως γνωστὰ εἶναι τὰ «Μικρασιατικά» καὶ «Μικρασία, ἡ Μεγάλῃ Ἑλλάδα».

Τὰ βιβλία τῆς κ. Μαλόβρουβα, οἱ περιοδικὲς ἐκδόσεις της, τὰ ἄρθρα της, οἱ πολλὲς ραδιοτηλεοπτικὲς συνεντεύξεις καὶ οἱ διαλέξεις της προβάλλουν τὸν λαμπρὸ μικρασιατικὸν πολιτισμὸ με πολὺ τιμὸ ὕλικό, πού περιέχεται στὸ Ἀρχεῖο, πού ἔφεραν ἀπὸ τὴν Μικρὰ Ἀσία ὁ ἀείμνηστος πατέρας της

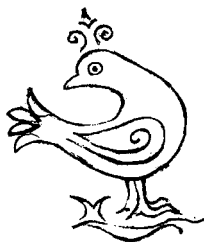
Ἄβραάμ Σικιαρίδης καὶ ὁ ἀξέχαστος σύζυγός της ἰατρὸς Εὐάγγελος Μαλόβρουβας.

Ἡ κ. Μαλόβρουβα εἶναι Ἔφορος τῆς Βιβλιοθήκης καὶ μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑστίας Ν. Σμύρνης, ἡ ὁποία, μὲ τίς φωτισμένες ἐνέργειες τοῦ Προέδρου της κ. Αὐγουστίνου Καμπᾶ, ἔχει καταστή κέντρο πολυδιάστατης πολιτιστικῆς καὶ κοινωνικῆς δραστηριότητος καὶ πνευματικὸς φάρος μὲ λαμπρὴ ἀκτινοβολία.

Ὡς τονίζει ὁ π. Εὐάγγελος Σκορδάς, παρουσιάζοντας προλογικῶς στὸ βιβλίο του τὴν προσωπικότητα τῆς κ. Μαλόβρουβα, «ἡ ἐρίτιμος κυρία ἀσχολεῖται καὶ μὲ τὴν Ζωγραφικὴ καὶ παρουσιάσθηκαν

ἐκθέσεις ἔργων της στὴν Ἑλλάδα καὶ στὸ ἐξωτερικό. Τιμήθηκε μὲ πολλὰ βραβεῖα, χρυσᾶ μετάλλια καὶ τιμητικὰ διπλώματα. Εἶναι ἡ μεγάλη πνευματικὴ Κυρία τῆς Νέας Σμύρνης ποὺ διασώζει τὸ μεγαλεῖο τῆς λογίας Μικρασιάτισσας Γυναίκας. Στὴ μνήμη τοῦ ἀλησμόνητου συζύγου της ἴδρυσε τὸ Πνευματικὸ Κέντρο «Ἀρμονία Λόγου καὶ Τέχνης»..., ὅπου στὴν πνευματικὴ αὐτὴ κυψέλη συγκεντρώνονται οἱ ἄνθρωποι τῶν Γραμμάτων, τῆς Τέχνης καὶ γενικῶς τοῦ Λόγου μὲ διαλέξεις μεγάλου κοινωνικοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ ποικίλες μουσικῆς ἐκδηλώσεις».

Ε.Δ.Θ.

Α Ν Α Κ Ο Ι Ν Ω Σ Ι Σ

Ἡ συχνότης εἰς τὴν ὁποίαν μεταδίδεται ἐφεξῆς ὁ Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μετατοπίζεται ἀπὸ τοὺς 89,4 μεγακύκλους τῶν FM εἰς τοὺς 89,5 διὰ τὴν περιοχὴν τῆς Ἀττικῆς